

Arrest

nr. 346 318 van 7 mei 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SCHUEREWEGEN
Britselei 47-49 / 5
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 14 december 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 21 november 2025 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt afgesloten wegens gebrek aan actueel belang.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat S. SCHUEREWEGEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaat M. DUBOIS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op niet nader te bepalen datum toe op het Belgische grondgebied en werd op 2 mei 2024 in het bezit gesteld van een attest 'tijdelijke bescherming' op grond van de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen (hierna: de richtlijn 2001/55/EG).

1.2. Verzoeker diende op 17 november 2025 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.3. De gemachtigde van de minister voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de minister) trof op 21 november 2025 een beslissing waarbij de in punt 1.2. vermelde aanvraag werd afgesloten wegens gebrek aan actueel belang. Verzoeker werd hiervan op 2 december 2025 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

B.(…), I.(…) (R.R.: (…))

Geboren te (…) op (…)

Nationaliteit: Oekraïne

Adres: (…)

Naar aanleiding van de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, bij onze diensten ingediend per aangetekend schrijven van 17.11.2025, heb ik de eer u te informeren dat het verzoek wordt afgesloten wegens gebrek aan actueel belang.

Reden:

Betrokkene werd reeds in het bezit gesteld van een BIVR (A-kaart) op datum van 12.07.2024 (verlengd op 03.03.2025) in het kader van een tijdelijke bescherming.

De medische zorgen zijn beschikbaar en toegankelijk in het actuele land van verblijf, met name België. Bijgevolg kunnen wij besluiten dat hij geen belang heeft bij de aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter. Betrokkene kan een nieuwe aanvraag 9ter indienen in het geval er een einde zou komen aan de tijdelijke bescherming op basis waarvan hij momenteel ingeschreven is in het vreemdelingenregister.

Gelieve betrokkene ervan op de hoogte te brengen dat deze beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 2, van de wet van 15 december 1980 vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat ingediend moet worden, bij verzoekschrift, binnen de dertig dagen na de kennisgeving van deze beslissing.

Een vordering tot schorsing kan ingediend worden overeenkomstig artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980. Behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid moeten in een en dezelfde akte zowel de vordering tot schorsing als het beroep tot nietigverklaring worden ingesteld. Onverminderd andere wettelijke en reglementaire modaliteiten, worden het hierboven bedoelde beroep en de hierboven bedoelde vordering ingediend door middel van een verzoekschrift, dat moet voldoen aan de vereisten vermeld in artikel 39/78 van de wet van 15 december 1980 en in artikel 32 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (PR RvV). Zij worden ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij ter post aangetekend schrijven of via het informaticasysteem van justitie (J-Box) zoals beschreven in de artikelen 2 tot 5 van het Koninklijk besluit van 16 juni 2016 houdende elektronische communicatie overeenkomstig artikel 32ter van het Gerechtelijk Wetboek, onder voorbehoud van de afwijkingen voorzien bij artikel 3, § 1, tweede en vierde lid, van het PR RvV, aan de Eerste Voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Gaucheretstraat 92-94, te 1030 Brussel.

Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 39/79 van de wet van 15 december 1980, schorst het indienen van een beroep tot nietigverklaring en van een vordering tot schorsing de tenuitvoerlegging van onderhavige maatregel niet.

(…)”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van het beroep wegens het gebrek aan belang in hoofde van verzoeker. De verwerende partij stelt dienaangaande het volgende:

“Verwerende partij heeft de eer de exceptie van onontvankelijkheid op te werpen aangezien verzoeker thans in het bezit is gesteld van een tijdelijk verblijfsrecht tot 04.03.2026, conform het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

Hij toont niet aan wat zijn ACTUEEL BELANG is bij voorliggende vordering aangezien hij vooreerst niet aantoonbaar in België geen toegang te hebben tot de nodige medische behandeling en opvolging voor de ziekte van Crohn, en hij vervolgens niet aantoonbaar op basis van de bestreden beslissing naar Oekraïne te zullen worden verwijderd. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker in het geval er een einde zou komen aan de tijdelijke bescherming op basis waarvan hij momenteel ingeschreven is in het vreemdelingenregister, steeds een nieuwe medische aanvraag, conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, kan indienen.

Hoe dan ook, indien de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk en gegrond zou worden verklaard zal verzoeker in het bezit gesteld worden van een A-kaart. Echter, verzoeker heeft nu reeds een A-kaart op basis van de tijdelijke bescherming op grond van het Uitvoeringsbesluit (EU)2022/382.

Waar verzoeker opwerpt dat het statuut van tijdelijke bescherming tijdelijk is, merkt verwerende partij op dat ook het statuut inzake medische regularisatie een tijdelijk karakter heeft, slechts geldig is voor een jaar en vernieuwbaar indien de gezondheidssituatie het rechtvaardigt.

Verzoeker toont met zijn betoog het tegendeel niet aan.

Bij gebrek aan een actueel belang is voorliggende vordering niet-ontvankelijk.”

3.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van deze wet enkel voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.*, Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 413)

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang moet persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig zijn (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.3. Gezien in de bestreden beslissing gesteld wordt dat verzoeker geen belang heeft bij zijn aanvraag en verzoeker dit standpunt in zijn tweede middel betwist, hangt de ontvankelijkheid van het beroep samen met de grond van de zaak.

De exceptie van niet-ontvankelijkheid wordt verworpen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting. Verzoeker formuleert zijn middel als volgt:

“Dat de bestreden ongegrondheidsbeslissing dan ook een schending inhoudt van artikel 9ter Vw., van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen, van de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting nu verweerster geenszins een grondig voorafgaandelijk onderzoek heeft verricht en heeft nagelaten op een afdoende manier te motiveren waarom met de volledig inhoud/advies/vaststelling van/in de medische attesten geen rekening dient te worden gehouden.

Er wordt louter verwezen naar het tijdelijk verblijfsstatuut van verzoeker om te besluiten dat zij thans geen actueel belang zou hebben. Niets is echter minder waar, nu verzoeker slechts een tijdelijk verblijf heeft in België.

In artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan niet worden gelezen dat vreemdelingen die tot een tijdelijk verblijf zijn gemachtigd geen aanvraag meer kunnen indienen op grond van voormelde bepaling. De bestreden beslissing maakt ook geen toepassing van het bepaalde in artikel 9 ter, §2 van de Vreemdelingenwet. Het is dus strijdig met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet om desondanks verzoekers’ aanvraag zonder actueel belang te verklaren.

Een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan uitlopen op een verblijfsmachtiging van onbepaalde duur, daar waar een verblijfsmachtiging die werd uitgereikt op grond van de oorlog in Oekraïne enkel aanleiding geeft tot een “tijdelijke bescherming” en dus een tijdelijk verblijfsstatuut.

Het uitvoeringsbesluit van 4 maart 2022 bepaalt:

“Overeenkomstig Richtlijn 2001/55/EG moet de duur van de tijdelijke bescherming aanvankelijk één jaar bedragen. Wanneer de bescherming niet uit hoofde van artikel 6, lid 1, punt b), van die richtlijn wordt beëindigd, moet zij automatisch met telkens zes maanden worden verlengd voor maximaal één jaar. De Commissie zal de situatie voortdurend monitoren en evalueren. Zij kan de Raad te allen tijde voorstellen dat een einde wordt gemaakt aan de tijdelijke bescherming omdat de situatie in Oekraïne zodanig is dat de personen aan wie tijdelijke bescherming is verleend, onder veilige en duurzame omstandigheden kunnen terugkeren, of dat de tijdelijke bescherming met maximaal één jaar wordt verlengd.”

Artikel 4 van de richtlijn 2001/55/EG bepaalt:

“1. Onverminderd artikel 6 duurt de tijdelijke bescherming één jaar. Wanneer de bescherming niet op grond van artikel 6, lid 1, onder b), wordt beëindigd, kan deze automatisch met telkens zes maanden worden verlengd voor maximaal één jaar. 2. Indien er aanleiding blijft om tijdelijke bescherming te verlenen, kan de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie, die tevens elk verzoek van een lidstaat om bij de Raad een voorstel in te dienen, onderzoekt, besluiten de tijdelijke bescherming met maximaal één jaar te verlengen.”

Initieel gold het statuut slechts voor één jaar, tot 4 maart 2023. Vervolgens kon het verlengd worden met twee keer 6 maanden. De Raad van de EU bevestigde deze automatische verlenging, tot 4 maart 2024. Verzoekers, die blijken het wachtregister in het bezit zijn van een A-kaart die geldig is tot 4 maart 2024, kunnen dan ook worden gevolgd waar ze op grond van de bovenvermelde bepalingen concluderen dat er onduidelijkheid en onzekerheid heerst over wat er te gebeuren staat wanneer er een einde komt aan de maximale verlengingstermijn.

Het voorwerp van zijn aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet verschillend is van en ruimer is dan het tijdelijk verblijfsstatuut dat ze thans geniet.

Het middel is gegrond.”

4.2. De zorgvuldigheidsverplichting houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

4.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324)

De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu hij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in zijn middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

4.4. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 13 augustus 2013, nr. 224.475).

4.5. Zowel bij de beoordeling van de zorgvuldigheidsverplichting als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Het wettigheidscontrole van de Raad is beperkt tot het onderzoek of de door de verwerende partij in aanmerking genomen samenhangende feitelijke omstandigheden correct zijn, deze omstandigheden correct werden beoordeeld en ze de genomen beslissing in redelijkheid kunnen verantwoorden (cf. RvS 18 februari 2021, nr. 249.747).

4.6. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de aanvraag van verzoeker om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 17 november 2025 wordt afgesloten wegens gebrek aan actueel belang, daar verzoeker reeds op datum van 12 juli 2024 (verlenging op 3 maart 2025) in het bezit werd gesteld van een BIVR (A-kaart) in het kader van tijdelijke bescherming. Tevens wordt vastgesteld dat de medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het huidige land van verblijf, met name België, en verzoeker een nieuwe aanvraag 9ter zou kunnen indienen in het geval er een einde zou komen aan de tijdelijke bescherming op basis waarvan hij momenteel ingeschreven is in het vreemdelingenregister.

4.7. Verzoeker betwist niet dat hij een A-kaart heeft verkregen op basis van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022. Het geniet thans tijdelijke bescherming voor ontheemden uit Oekraïne, maar wijst erop dat het verblijf op basis van dit uitvoeringsbesluit steeds ‘tijdelijk’ is, zoals blijkt uit artikel 4 van de richtlijn 2001/55/EG. Verzoeker benadrukt dat het statuut van tijdelijke beschermde initieel slechts voor één jaar gold, met name tot 4 maart 2023. Terloops merkt de Raad op dat uit het uitvoeringsbesluit (EU) 2025/1460 van de Raad van 15 juli 2025 tot verlenging van de tijdelijke bescherming die is ingevoerd bij uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 blijkt dat de tijdelijke bescherming voor ontheemden uit Oekraïne als bedoeld in artikel 2 van het uitvoeringsbesluit 2022/382 ondertussen opnieuw werd verlengd tot

en met 4 maart 2027. Verzoeker vraagt zich in zijn middel evenwel af wat er te gebeuren staat wanneer er een einde komt aan deze tijdelijke bescherming.

4.8. De Raad treedt verzoeker bij waar deze stelt dat in artikel 9ter van de vreemdelingenwet niet kan worden gelezen dat vreemdelingen die tot een tijdelijk verblijf zijn gemachtigd geen aanvraag meer zouden kunnen indienen op grond van voormelde bepaling. Ook merkt hij terecht op dat een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan uitlopen op een verblijfsmachtiging van onbepaalde duur, terwijl een verblijfsmachtiging die werd uitgereikt op grond van de richtlijn 2001/55/EG enkel aanleiding geeft tot een 'tijdelijke bescherming' en dus een tijdelijk verblijfsstatuut. Uit de richtlijn 2001/55/EG en uit het uitvoeringsbesluit 2022/382 blijkt immers dat de tijdelijke bescherming die verzoeker geniet tijdelijk blijft (overweging 13 van richtlijn 2001/55/EG). Artikel 13, § 1 van de vreemdelingenwet, dat onder meer betrekking heeft op machtigingen tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, luidt daarentegen als volgt:

"§ 1. Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.

De machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor beperkte duur op grond van artikel 9ter, wordt van onbeperkte duur bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd.

(...)"

Bijgevolg kan de toekenning van een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet uitlopen op een verblijfsmachtiging voor onbepaalde duur.

4.9. Verzoeker ontleent aan het voorgaande wel degelijk een belang om zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet behandeld te zien, ook al is hij reeds gemachtigd tot een tijdelijk verblijf in het Rijk op een andere, minder gunstige grond (cf. RvS 13 september 2021, nr. 14.572 (c)).

4.10. De verwerende partij kan bovendien niet zonder meer gevolgd worden waar zij in haar nota met opmerkingen benadrukt dat verzoeker, indien er een einde zou komen aan zijn tijdelijke bescherming, een nieuwe medische aanvraag zou kunnen indienen. De Raad wijst er immers op dat artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet de gemachtigde van de minister verplicht de aanvraag onontvankelijk te verklaren wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag. Bovendien stelt de Raad ten overvloede vast dat zelfs indien verzoeker op basis van een latere aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet een machtiging tot tijdelijk verblijf zou toegekend krijgen, hij hoe dan ook het voordeel dat voortvloeit uit het hierboven geciteerde artikel 13, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet zou verliezen. De machtiging wordt immers slechts na verloop van een periode van 5 jaar vanaf de indiening van de aanvraag omgezet worden in een onbeperkt verblijfsrecht en dit moment zou dan verder in de tijd worden opgeschoven. Verweerder slaagt er met zijn betoog in de nota met opmerkingen (zie punt 3.1.) aldus niet in om afbreuk te doen aan voormelde vaststellingen.

4.11. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat een verzoeker niet zonder het vereiste belang is omdat een eventuele vernietiging voor hem alleen de mogelijkheid, en niet de zekerheid, van een gunstigere beslissing opent (cf. RvS 21 februari 2017, nr. 237.405).

4.12. Concluderend kan gesteld worden dat de gemachtigde van de minister niet op correcte wijze, onder verwijzing naar de tijdelijke bescherming die verzoeker thans geniet, heeft vastgesteld dat verzoeker geen belang meer heeft bij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoeker kan worden bijgetreden in zoverre hij een schending aanvoert van de zorgvuldigheidsverplichting en de motiveringsplicht in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond en geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Het overig middel behoeft thans geen verdere bespreking nu dit niet tot een ruimere nietigverklaring kan leiden.

5. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 21 november 2025 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt afgesloten wegens gebrek aan actueel belang wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend zesentwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN